

Fördoämnen och fridomar L.U.F. 74.

Hästkött ansågs för ej vara ätbart.
Det var till och med var så att ingen
människa med heder i kroppen kunde
slakta en häst, utan det var kringgående
tattare som åtog sig att slakta en häst,
men då var han tvungen för en så simpel
karl att han fick heta "hästfläare".

De svampar ansågs ej vägen sort
vara ätbär. Det var omkring 1917 som jag
såg den första personen pluka svamp, jag
hade hört berättas att de brukade pluka
svamp för att äta av den, han åkte häst-
skjuts med mig till Rottus station, först
vi åkte häppade han av och tog ett par
svampar, det var nog Karl-Johan svampar
fint vi alltid kallade vidläsa svampar
för kosvampar.

Årker. 1930 började vi rek. alla andra
att pluka svamp för att äta.

När komna gick i hagarna på bete
brukade de gamla alltid säga: "Nu uijölka
ko'arna bra för de har uioe svamp å
äta"

Kolv, killing och lauru. Kolv, för rek
lamm. ansigs alltid för en tärkerhet. Grot
och killing har ej fureits här på mycket
länge.

Vilda fåglar, kaviurer och korar åt man
alltid.

Köns. och tuppar har man alltid som
en tärkerhet, när de slaktade dem högg
man huvudet av dem.